

saar er det umuligt at sige, om de Pengeforhold, som for Diebliffet existere, ville vedblive, eller om de forrige ville vende tilbage, hvorefter en Rente af 4 pCt. har været den almindelige. Det er heller ikke foreslaaet, at disse Obligationer skulle svare 5 pCt., det er altsaa noget aldeles Abnormt at sige: I skulle være fornøiede med en Afsløningssum, som svarer til en Rentefod af 5 pCt., men imidlertid faae I kun en Obligation, som svarer 4 pCt. Det er ogsaa blevet anført, at Broerne vare en mindre sikker Eiendom, men der kan igjen paa den anden Side anføres, at det er en Eiendom, som aarlig tiltager i Værdi, da Brofornsydelserne sørges, og da Bropengene paa Grund af den større Fregvents blive større. Hvad det sidste Undringsforslag angaaer, da jeg skal bemærke, at Grunden dertil er, at saaledes som Privilegerne ere udfædte, er det nogle Steder bestemt, at enhver fjørende Mand skal svare Broforn; det er derfor forekommet os ubilligt, at en Mand, som er blevet fjørende Næret, før Broen blev indløst, og derfor har maattet betale Broforn, skulde, fordi han i et Aar var forbundet dertil, betale det 25dobbelte Beløb af Udelsen.

Scholer; Jeg troer ikke, at det vil være synderlig heldigt, hvis det Forslag, som gaaer ud paa, at 1873 skal forandres til 1863, bliver vedtaget. Jeg frygter nemlig for, at det vil blive altfor besværligt for mange Communer at indløse disse Broer, og jeg troer derfor, at der er al god Grund til at give dem en lang Tids Frist, for at de derved bedre kunne iværksætte denne Indløsning. Jeg kan ikke forstaae det Raisonnement, som den ærede

sidste Læser gjorde gjældende; det forekommer mig, at han udtalte, at han vilde ansee det for lettere for Sognene at indløse Broerne, end det vilde være for Amtene; jeg antager tværtimod, at det i det Hele ikke vil være trykkende for Amtene at indløse Broerne, hvorefter det vil være meget trykkende for den enkelte Commune, der er saa uheldig at have en Bro liggende indenfor sine Grændser, hvoraf der skal svares Bropenge. Det Forslag, som er stillet til S 4, troer jeg er heldigt; thi dersom en Commune bliver meget stærkt bebyrdet ved at skulle indløse en Bro, saa faaer den en Erstatning derved, at den i et Tidrum af 10 Aar kan bortforpagte Bropengene. Jeg veed nok, at det er generende, at dette Forhold skal vare ved i længere Tid, men da det nu allerede har bestaaet saalænge, forekommer det mig, at det i de Tilfælde, hvorom her er Tale, gjerne kunde bestaae endnu en halv Snees Aar, for at vedkommende Commune derved kunde faae en Lettelse i den maaskee overordentlige store Byrde, som vil falde paa den. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Lit. b til S 6, at det tyvedobbelte skal forandres til det fem og tyvedobbelte, da troer jeg ikke, at man behøver at være saa angstelig for, at Broerne skulle lide noget Tab, naar de kun faae det tyvedobbelte Beløb. Jeg antager ganske bestemt, at de derved ville faae den fulde Erstatning, som de kunne tilkomme for deres Broer, thi Eieren maa jo selv opgive, hvilke Indtægter han har; det kan ingen Anden vide; og man tør vel antage, at han vil ansætte dem til det yderste Beløb, som han har havt i Indtægt.